

да се направи наметникъ въ София.“

Недоумѣваме и ние за причинитѣ, мотивитѣ и съображенията, които сж продиктували на комитета да рѣши паметника да се издигне въ София, а не въ гр. В.-Търново, защото, колкото и да се прѣлистватъ страницитѣ на новата ни история за духовното ни възбуждане и политическото ни освобождение, такива нѣма да се намѣрятъ, както нѣма да се намѣри Митрополитъ Иларионъ Макариополски въ своята дейность и борба да е ималъ нѣщо общо съ София, или пъкъ да е ходилъ въ нея.

Великия дѣецъ Иларионъ се е училъ въ Елена, Търново, Хилендарския манастиръ, Карей, Островъ Андросъ, Атина и Куру-Чешме-Цариградъ. Тамъ той продължи започнатата отъ по-рано смѣла и енергична борба противъ фанариотското гръцко духовенство за свободна и независима църква и въ тази си борба той постоянно е билъ подкрѣпенъ отъ Търново, дѣто борбата бѣ започнала още въ края на 1855 година. Слѣдъ провъзгласяването на независимостта